



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Avrasicensi.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-20020**

revochemus, sed potius severitate judicis puniamus, quia tamen pater filium diligit etiam offendentem, imitantes longanimitatem illius cujus patientia, quantum in ipso est, ad veniam peccatores adducit, universitatem vestram exhortamur attentius, per apostolica vobis scripta mandantes quatinus à præfato tyranno, qui, sicut per ea quæ circa nos egit, nisi esset cor vestrum insipiens obscuratum, advertere potuistis, benefactoribus suis mala pro bonis retribuit, atque ab ejus complicitibus sano utentes consilio recedatis, & redeatis humiliter ad sinum sanctæ Romanæ Ecclesiæ matris vestræ, offensam præteritam obsequiis subsequenter expiantes. Alioquin indubitanter noveritis vos privilegiis omnibus vobis ab eadem indultis perpetuò spoliandos, cum propter ingratitude vitium libertas in servitutis compedem revocetur. Datum Signiæ 111. Idus Julij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

**CREMONENSI EPISCOPO**  
*apostolicæ sedis Legato.*

*Epist. 139.  
Confirmat depositionem Episcopi Vicentini.  
Vide lib. 16.  
epist. 15.*

**P**ER tuas nobis litteras intimasti quòd cum contra Episcopum Vicentinum tam per publicam famam quam per Canonicos ipsius Ecclesiæ multa tuis fuissent auribus inculcata, licet notorium esset eundem Episcopum clamorem qui de ipso ascenderat opere complevisse, ad cautelam tamen eidem terminum præfixisti quo se tuo conspectui præsentaret, suam super objectis, si posset, innocentiam ostensurus. Quo demum pluribus sibi terminis assignatis in tua comparere præsentia non curante, in eum depositionis sententiam promulgasti, Capitulo Vicentino alium eligendi liberam tribuens facultatem. Quamvis igitur ad id sine nostro speciali mandato procedere non debuisti, cum hoc sit unum ex illis quod sibi sedes apostolica specialiter reservavit, quia tamen nota est ejus enormis dilapidatio, & deformis insufficientia non ignota, & antequam tuas litteras acceperimus, nos super ipsius depositione nostras feceramus litteras jam notari, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus eundem facias ab Ecclesiæ Vicentinæ regimine perpetuò remanere remotum, monens idem Capitulum diligenter ut in nullo de cetero eidem intendens, personam idoneam & Ecclesiæ Romanæ devotam sibi per electionem canonicam infra mensem præficiant in pastorem. Alioquin tu id auctoritate nostra sublatò cujuslibet contradictionis & appella-

tionis obstaculo exequaris; nihilominus dictum Episcopum per centuram ecclesiasticam districtissimè cogens ut pecuniam quam de alienatis Ecclesiæ possessionibus congregavit refundat in ejusdem Ecclesiæ debita persolvenda. Datum Signiæ Non. Julij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

*Super hoc scriptum est Capitulo Vicentino.*

**EPISCOPO AVRASICENSI.**

**E**X tuarum perpendimus serie litterarum F. mulierem Aurasicensem coram te fuisse conquestam quòd cum B. Garinus parrochianus tuus eam duxisset legitime in uxorem, eandem non curabat maritali affectione tractare; cumque partes ad tuam præsentiam convocasset, dicta mulier juramento firmavit quòd idem B. per verba de præsentibus contraxerat cum eadem; testibus nihilominus ad hoc probandum productis, quorum depositiones eidem duxisti litteris inferendas. E contra verò B. memoratus juravit se nunquam contraxisse cum muliere jam dicta, nec eandem anulo subarrasse, producens nihilominus testes ad reprobationem testium productorum ab ipsa, dicta quorum eidem inferere litteris procurasti. Proposuit etiam B. prædictus quòd eadem mulier cum Stephano in Ecclesiæ facie fuerat matrimonialiter copulata, qui carnaliter eandem cognoverat, & eam tenebat in domo propria ut uxorem; quod in jure confessus fuit mulier sæpè dicta, asserens tamen se cum B. sæpè dicto primitus contraxisse. Cumque postmodum mulier eadem ad testes interim producendos diem sibi peteret assignari, dictus B. asserens eandem audivisse dicta testium productorum ab ipso, ac propter hoc non debere rursus ad testium productionem admitti, sedem apostolicam appellavit, octavas sancti Martini proximò venturas terminum suæ appellationi præfigens: quem terminum arctans ad festum Ascensionis proximò tunc futurum, nobis humiliter supplicasti ut causam eandem sine terminare debito dignaremur. Nos igitur iis tam per litteras tuas quam per relationem dilecti filij G. Subdiaconi & Capellani nostri, quem eidem B. concessimus auditorem, plenius intellectis, easdem litteras tuas sub bulla nostra tibi remittentes inclusas, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus si de hoc principaliter coram te actum fuerit, quòd videlicet sæpè nominatus B. memoratam F. maritali non curabat affectione

tractare, & vera sunt quæ in præfatis tuis litteris continentur, dictum B. ab impetitione prædictæ mulieris absolvas. Quia sive ipsa mulier primò cum Stephano quàm cum B. sæpedito contraxit, primùm factum debet præjudicare secundo; sive constet eam primò cum B. postmodum cum Stephano contraxisse, nihilominus ejus petitioni obviat adulterium de quo est manifestè confessus. Si verò de hoc principaliter fuit actum, utrum scilicet inter dictum B. ac mulierem præfatam legitimum fuerit matrimonium, cum super hoc causa non fuerit sufficienter instructa, eam plenius audias, & siue canonico appellatione remota decidas, faciens quod decreveris per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Datum Signæ 11. Idus Julij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

**NORWINCENSI IN**  
*Hibernia commoranti, Cluanferiensis  
& Enactunensis Episcopi.*

*Epist. 147.  
Adversus Episcopum  
Vvaterfordensem.*

**C**um causam quæ inter venerabilem fratrem nostrum Lefmorensis & Davidem quondam Waterfordensem Episcopos vertebatur venerabilibus fratribus Laoniensibus & Corcagiensibus Episcopis & dilecto filio Archidiacono Cassellensi sub certa forma duxerimus committendam, ipsi mandatum nostrum, tamquam obedientiæ filij, diligenter, sicut ex litteris eorum accepimus, exequi cupientes, ad instantiam ipsius Lefmorensis Episcopi eundem Waterfordensem Episcopum citaverunt ut juxta mandati apostolici formam in jure dicto Episcopo responderet. Sed eo postmodum in eorum præsentia comparente, idem Vvaterfordensis præfatum Lefmorensis Episcopum ob quâdam adulterinas litteras nomine bonæ memoriæ Iohannis tituli sancti Stephani in Cælio monte Presbyteri Cardinalis tunc in partibus Hiberniæ apostolicæ sedis Legati confectas, quas idem Lefmorensis per collationem aliarum litterarum ipsius Cardinalis veracium eorum eisdem iudicibus apertè redarguit falsitatis, probare nitentur excommunicationis nexibus irretitum. Sed cum nec hanc nec etiam alias exceptiones objectas dictus Vvaterfordensis probare aliquatenus potuisset, lite super principali præsentibus partibus contestata, diem ipsis dicti iudices statuerunt infra quatuor dies dictus Vvaterfordensis à quibusdam Sathanae satellitibus instigante diabolo exiit immaniter trucidatus. Postmodum autem cum Robertus Clericus

Tom. II.

fuisse ad Ecclesiam Vvaterfordensem electus, & venerabilis frater noster Cassellensis Archiepiscopus vellet imponere sibi manus, quia dictus electus, sequens sui prædecessoris vestigia, occupatas possessiones invaserat per potentiam laicalem; præfatus Lefmorensis Episcopus pro sui iuris tuitione adversus eundem reclamavit electum. Sed antefato Archiepiscopo respondente quòd ipsum tantum ad Vvaterfordensem & non ad Lefmorensis Ecclesiam consecrabat, præfati iudices præmissum Robertum jam in Episcopum consecratum suis citatoris litteris ad eorum præsentiam evocarunt, super possessionibus à prædecessore suo nequiter occupatis eidem Episcopo responsurum. Eo itaque coram ipsis ad præfixum sibi terminum comparente, citationem ipsam non fuisse canonicam his rationibus allegavit; tum quia eadem non nisi viginti & septem dies à terminò continebat, tum etiam quòd tantum ab uno ipsorum iudicum & quodam Abbate alio, cui prænominatus Corcagiensis commiserat vices suas, extiterat evocatus. Verum cum dictis iudicibus constitisset quòd triginta & novem dierum fuerat citatio prænotata, & quòd etiam licet iudici delegato citationis officium cuiuslibet committere ac punire ratione prævia contemptorem, exceptionem illam esse frivolam decreverunt. Quæ de re dictus Waterfordensis accensus, sedem apostolicam appellavit; & suæ appellationis terminum aliquatenus non præfigens, & nullam aliam rationabilem causam objectæ appellationis allegans, recessit contumaciter à præsentia eorumdem. Iudices autem appellationem huiusmodi, pro eo quòd in litteris commissoriis fuerat remedium appellationis sublatum, frustratoriam attendentes, & advertentes etiam quòd per sui prædecessoris procuratores & per ipsum Episcopum demum in eorum præsentia lis fuerat contestata, testes ipsius Lefmorensis Episcopi super duobus articulis eisdem ab apostolica sede commissis, videlicet quòd Ecclesia Lefmorensis à tempore cuius non extat memoria fuerat cathedralis; & super ipsius electione canonica receperunt; tertio articulo prætermisso, videlicet quòd excommunicatus extiterat præfati Vvaterfordensis Episcopi prædecessor, cum inhumanum sit persequi odio jam defunctum. Testes etiam super violenta manuum injectione ipsius Lefmorensis Episcopi de novo præsumpta post factam illis commissionem recipere decreverunt, cum ad eorum spe-

OOOO ij